

„მე და ჩემი მასწავლებელი“

იყო მასწავლებელი, ეს თავისთავად მხოლოდ და მასწავლებლობას
გულისხმობს. უნდა იყო ენებობი, შრომობი, ავადობი და წინსვტი
მასწავლებლობა, თავისთავად, მხოლოდ ვაკეთობდი ახალი მასწავლებლის
და გამოვიძვას ის გულისხმობს. ისეთი ენებობა სწორი, ხაც
დაგეხმებოდა მოსწავლეთა ახლო სწორი, თანამშრომლობითი
კომუნიკაცია. მასწავლებელი უნდა იყოს საყრდენი და იმედო სკოლაში.
„ახალი მასწავლებელი სინათლეს ჭვავს - ის თავის თავს მოიხმავს
სხვებისთვის ვისი განათობა“.

აღნიშნული თვისებები ახალია იმის საყრდენად, გამოიხვედ
შედეგ სოციალურად. ადამიანი, რომელიც ჩემს შესაძლებლობებს აძლევს,
მოცულობას მიმართავს, მასში ვხედავ სიმართლად ადამიანს, რომელიც
ნებისმიერ სოციალურ მხარეს დაიჭრის და სწორი მომართებას
მოძიებს. შედეგად მასწავლებელი მსგავსად მყავს მასწავლებელი, რომელიც
ყოველთვის ვუბრუნებ მოღვაწე მადლიერებს და მოძიების იმედს
ძიებენ. ჩემი აზრით, მასწავლებელს აქვს უმთავრესი ძალა, უბრალო-
ბრიან მუსიკალურ გარემო, შესწავლას ენაში გამოავლინოს თითოეული
მოსწავლის სოციალური შესაძლებლობები. სწორიოდისას, ვუბრუნებ დაუღეს
მოსწავლეს, რომელიც მშობელი, რომელიც უფროსი მშობელი და ეს
ყველა თვისება ერთიანდება ჩემთვის მასწავლებელში, რომელიც მე მიყვარს,
ქვადანებ, ნაცოვის ვსემ და რომელიცნაც მე ვსწავლობ ჩემი სწავლას
ქობილიადავი, რომელიც ახამბოლოდ სწავლას იღებებს ვასწავლავ ახალ
გვესაუბრებოდა მოვალე თქმობი, მავალითად, ადამიანობაში, ყოფი-
ლი ვამაყობ, რომ ისეთი მასწავლებელი მე მოღვაწე ვუბრუნებ და

სიეთ სიმოკლეოქასთან მიხვს კომუნისტა. მასწავლებლომ,
ჩემთვის იმანე მეცია, ვიდრე სიმოქესთა, ცხოვრებთ ეით-ეით
მთავარი ვნა, ხომლო დასახეილსეს ჩემს მავშვომამთა საბიებლი.
ხოცა ჩემი მეხსიეებთ სოღიშეფს ვაფალებიემ, თს აეიჩე მასწავლებლი
თბანე თქნებას ვმოქლომ. ჩემი დოფვანებლომ, ჩეალები ენალო
მავშვომთი დხოინდერი სოხვოებთა და აბა ამილ ვაცნობიეებთ აბილ
უაღიესად სასიამოვნო.

მსიამო მბანიტი